

Назва методу	Переваги методу	Недоліки методу
деревоподібна діаграма	<i>Переваги:</i> наочність і простота використання та застосування; легке поєднання з іншими інструментами якості.	<i>Недоліки:</i> суб'єктивність розташування елементів.
Матриця пріоритетів	<i>Переваги:</i> можливість об'єктивно оцінити значимість даних.	<i>Недоліки:</i> досить трудомісткий.
Стрілочна діаграма	<i>Переваги:</i> наочність, простота освоєння і застосування.	<i>Недоліки:</i> немає правил відбору та оцінки ефективності варіантів виконання робіт.
Потокова діаграма	<i>Переваги:</i> наочність наданої інформації	<i>Недоліки:</i> складність побудови при описі трудомістких процесів
Матрична діаграма	<i>Переваги:</i> наочне графічне представлення; можливість швидко оцінити силу взаємозв'язку;	<i>Недоліки:</i> обмеженість числа зіставлених елементів.

Аналіз розглянутих інструментів доводить, що для забезпечення якості функціонування бізнес-процесів найбільш доцільно застосовувати причинно-наслідкові діаграми, оскільки даний метод дає можливість виявити ключові параметри процесів, що впливають на характеристики виробів, встановити причини проблем процесу або фактори, що впливають на виникнення дефекту. Також, за допомогою діаграми Ісікави можна зрозуміти, яких даних, відомостей або знань про проблему бракує для її вирішення і тим самим скоротити область прийняття необґрунтованих рішень. Подальшого дослідження потребують питання розробки методичного забезпечення реалізації даного методу.

Література.

1. Макарова Л.В. Экспертные методы в управлении качеством : учебное пособие / Л.В. Макарова, Р.В. Тарасов. – Пенза: ПГУАС, 2012. – 92 с.
2. Мазур, И.И. Управление качеством [Текст]: учебное пособие / И.И. Мазур, В.Д. Шапиро. - М.: Высшая школа, 2003. – 339 с.
3. Пономарев С.В. Управление качеством продукции. Инструменты и методы менеджмента качества: учеб. пособие / С.В. Пономарев, С.В. Мищенко. – М.: Стандарты и качество, 2005. – 248 с.

СИСТЕМНИЙ І СИТУАЦІЙНИЙ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

Ваніна Я. А., к.держ.упр., доцент

Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України

Основна ціль менеджменту – забезпечити гармонійний розвиток та функціонування організації. Для цього необхідно, щоб усі зовнішні та внутрішні елементи організації узгоджено та ефективно функціонували, управління підприємством було гнучким, динамічним, передбачало можливість

та імовірність прояву тих чи інших виробничих ситуацій, діяло адекватно до сформованих обставин.

Спеціалісти з сучасного управління організаціями стверджують, що розуміння вимог мінливого середовища стимулює розробку й активне використання нових концепцій, досконаліших методів і підходів на основі аналізу середовища, моніторингу інформаційних систем, виявлення і постійного удосконалення існуючих організаційно-економічних систем в умовах низьких інвестиційних можливостей підприємств [1, с. 25].

Керівники організацій повинні бути обізнаними в наукових підходах та методах розв'язання проблемних ситуацій, правильно та вміло їх використовувати.

На сучасному етапі системний і ситуаційний підходи є найбільш актуальними, але все ще існують проблеми їх практичного застосування в діяльності організацій.

Системний підхід є самим вагомим внеском в теорію управління, і розглядають його як методологію менеджменту. Він представляє організацію відкритою системою, яка є сукупністю взаємозалежних елементів: люди, завдання, структури, технології, що орієнтовані на досягнення цілей. Результати діяльності організації залежать не тільки від її внутрішнього потенціалу, але й від факторів впливу зовнішнього середовища, з яким вона обмінюється всіма видами ресурсів. Вплив на будь-який елемент системи неминуче викликає певну реакцію в усіх її елементах.

Підприємство у своїй діяльності постійно опиняється в таких ситуаціях, на які необхідно реагувати. Саме ситуація (конкретний набір обставин, які впливають на організацію в даний конкретний час) є центральним моментом ситуаційного підходу [1, с. 77]. Оскільки таких ситуацій забагато, не існує єдиного вірного способу управління організацією. Самим ефективним є той метод, який відповідає ситуації, що склалася.

Ситуаційний підхід підкреслює значимість ситуаційного мислення. Використовуючи його, керівники можуть краще розуміти, які прийоми будуть більше сприяти досягненню цілей організації в конкретній ситуації.

Ситуаційний підхід вніс великий вклад в теорію управління за рахунок можливості прямого застосування науки до конкретних ситуацій та умов. Базовими елементами, що підлягають вивченню, обліку і застосуванню при ситуаційному підході є:

- основні ситуаційні фактори: стан зовнішнього та внутрішнього середовища організації;
- ситуаційний підхід до розробки управлінського рішення, орієнтований на вивчення впливу кожної конкретної ситуації на систему виробництва;
- існуюча в організації технологія прийняття і реалізації рішень;
- роль особистості, індивідуальності стилю керівництва, людський фактор.
- аналіз ситуацій – вивчення параметрів керованого об'єкта, зовнішніх умов і конкретних обставин його функціонування при розробці і реалізації рішення.

Новими в даний час є спроби розглядати ситуаційну теорію в якості об'єднуючої концепції, перетворення її в основоположний принцип управлінського мислення, а також зростаючий вплив цієї теорії на велику кількість областей дослідження, підготовки та перепідготовки управлінських кадрів.

Новий підхід в дослідженнях і в системі підготовки управлінських кадрів виявляється в тому, що акцент переноситься на вивчення дійсних умов, конкретної ситуації, в якій знаходиться та чи інша фірма, і розробку на цій основі, по необхідності, специфічної організаційної структури, що відповідає конкретним умовам та вимогам.

Необхідно відзначити, що до сьогоденішнього часу багато аспектів ситуаційного менеджменту не розроблені, немає випробуваних методів і прикладів ситуаційного управління, більшість робіт авторів зводяться до емпірики, тобто практичного розбору заздалегідь складених «Case study».

Розгляд даної проблематики має за мету посилити практичну значимість наукових досліджень у цій області.

Системний і ситуаційний підходи, як способи мислення, допоможуть менеджеру побачити підприємство в єдності складових його частин, які нерозривно пов'язані із зовнішнім середовищем, та на цій основі більш ефективно та продуктивно здійснювати управління організацією.

Література.

1. Василенко В.О. Ситуаційний менеджмент. Навчальний посібник / В.О. Василенко, В.І. Шостка, О.М. Клейменов. – Вид. 2-е, виправлене та доповнене. – К. : ЦНЛ, 2005. – 372 с.

ВИБІР ПАРТНЕРА З НАДАННЯ АУТСОРСИНГОВИХ ПОСЛУГ

Ващенко І. В., студент

Науковий керівник: Федотова І. В., к.е.н, доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Розвиток вітчизняної економіки на сучасному етапі визначається глобалізацією, посиленням конкуренції, інституційними перетвореннями, активним поширенням інформаційних технологій в управлінні. Конкуренція, що посилюється, динамічна і невизначена ринкова середу обумовлюють необхідність пошуку та впровадження інноваційно орієнтованого інструментарію управління з метою адаптації підприємств до зовнішніх і внутрішніх умов господарювання. Дослідження особливостей функціонування світового ринку аутсорсингу, вивчення досвіду іноземних компаній у формуванні дієвої архітектури бізнесу завдяки аутсорсингу є надзвичайно важливим у системі стратегічного управління вітчизняних підприємств.

В якості однієї з альтернатив традиційним методам управління виступає аутсорсинг, тобто відмова компанії від самостійного виконання ряду некритичних для бізнесу функцій або частин бізнес-процесів і передача їх